

Христось възкресе.

Изъ тихитѣ нощни небеса кроткиятъ ангель на благата вѣсть лѣтеше радостно и викаше:

— „Христось възкресе!“

И това слово изпълваше съ тържественъ трепеть пробудената тварь, небесата, звѣздичкитѣ, планинитѣ съ тѣхнитѣ звѣрове, широкитѣ моря съ подводнитѣ жители.

„Христось възкресе!“

И при тази вѣсть цѣлата природа тръпнѣше отъ тиха радость.

И ето кроткиятъ вѣстителъ отъ небесата се понесе низко надъ земята, повтаряйки съ трепетенъ гласъ сладкитѣ думи.

Мина надъ бѣдната колиба на сиромаша, викайки:

— „Христось възкресе!“

Радость изпълни угрижената душа на сиромаша и той отговори:

— Воистину възкресе!

Ангельтъ отлетѣ нататѣкъ, мина покрай прозореца на болния.

И болниятъ на своето страдалческо легло се сепна радостно при свѣтлата ангелска вѣсть, която проникна, като слънчева лъча, до възглавницата му. И, сѣкашъ, цѣлителенъ балсамъ падна възъ страданието му. Той се прѣкръсти съ изнемошѣла рѣка и продума:

— Воистину възкресе!

И той се почувствува леко.

Ангельтъ мина покрай тъмното прозорче на затворника и извика прѣзь желѣзнитѣ решетки:

— „Христось възкресе!“